

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וידבר י"י אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המיעוט... (וירא יד. א-ב)

מובא בילקוט מדרשי תימן על פס' זה בזה"ל: תניא אומר מעשה על אחד מישראל שיש לו שלוש בנות, אחת **עצילה**, ואחת **גבנת**, ואחת **מספרת בלשון הרע**. ולימים בא אחד מישראל ויש לו שלשה בנים, והלך אצל זה אבי הבנות ואמר לו יתן הבנות ובניו, אמר לו והלא אין ראיות לבניך. אמר לו מפני מה? אמר לו מפני שאחת גבנת, ואחת עצילה, ואחת מספרת לשון הרע. אמר לו אני רוצה בכך.

כיון שנכנסה **גבנת** אצל גדול שבהם ונתן לה כל מפתחות האוצרות בידה. ואמרה, כיון שהפקיד הכל תחת ידי אין לי לגנוב, **וחזרה ממדתה הרעה**.

וכיון שנכנסה **עצילה** אצל השני ונתן לה עבדים ושפחות ישמשו אותה, **עד שחזרה ממדתה הרעה**.

וכיון שנכנסה **מספרת לשון הרע** אצל שלישי ונתן לה אביו שיפייסה בכל יום כדי שתחזור בתשובה, **והיא עומדת על מדתה הרעה ועל לשון הרע**.

ולימים בא אביהו לשאול בשלומן, והלך אצל גבנת ואמר לה כיצד כבוד בתי אצל בעלה? אמרה לו כל הברכות יחולו עליך שהשיתני לזה, שהפקיד כל מה שיש לו תחת ידי עד שחזרתי למוטב.

ונכנס אצל עצילה ואמר לה כיצד כבוד בתי אצל בעלה? אמרה לו כל הברכות יחולו על ראש אביה שהשיאה לאחד נתן לה עבדים ושפחות ישמשוה והיא יושבת על גבי המטה.

ונכנס אצל מספרת לשון הרע ואמר לה כיצד כבודיך אצל בעליך? אמרה לו, כל הקללות יחולו על ראש אביה. אמר לה מה טביך בתי כיצד זה הדבר? אמרה לו, דרך בני אדם שמשאיין אשה לאיש אחד והיא נישית לשני אנשים אב ובנו, אלא שב ואני אראה אותך, והחביאתו תחת המיטה שלה. עד בא חמיה כדי לפייסה ולשאול בשלומה ונשק על ראשה, כגון מה שהוא עושה בכל יום כדי שתחזור בתשובה ולא חזרה ממדתה הרעה. עד שעמדה ואמרה לפני אביה, התבייש מפני אבא. עד ששמע אביה ואמר בודאי שהוא תובעה, ועמד עליו מתחת המטה והרגו. כיון שנכנסו אחיו אצל אביהם ומצאו אותו הרוג, והרגו את אביה תחת אביהם. ובא אישה ומצא אביו וחמיו הרוגים והרג את אשתו, לקים מה שנאמר לשון הרע הורגת ג' האומרו, והמקבל, ומה שאומרים עליו, עכ"ל.

נתבונן מעט במעשה זה אשר רב ממנו ההשכל, שאבי הבנים פעל בבניה וירד להבין נפש הבנות וכיצד ישפיע עליהן. אך מכיון שבענין **מספרת לשון הרע** כבר הארכנו במאמר בפרשה שעברה, עיי"כ לא נרחיב בה.

הגבנת, מה גרם לה לחזור בה ממדתה הרעה? א. תאותה נתיקמה. ב. האמון בה חזר. ג. הכבוד העצמי שלא תתפס כגבנת. מאלו הדברים נקח עצות לחינוך ילדינו בהרבה תחומים אשר ישפיעו עליהם ביותר, היות ונפשם עדינה (מעין מה שבספרי חז"ל כוללים דרך כלל את הקטנים עם הנשים). כגון: אם חייו הילד גונב כסף, ניתן לו להיות אחראי על הכסף ונמצינו מרויחים כמה דברים. א. שמה שרצה שיהיה לו באיסור נמצא כעת בידו בהיתר וממילא תאוותו תירגע. ב. הוא ירגיש שהאמון בו לא נפגע ואדרבה נתחזק, שהרי סומכים עליו. ג. לא יקח מהכסף, כי אם יהיה חסר כסף יודע הוא שאנו נדע שזה הוא, כי הוא בלבד אחראי על הכסף.

וכן אם אינו שומר על פה נקי או שסגנון דבורו אינו סגנון יאה. נכנה אותו 'הפה הקדוש' והוא אחראי לפקח על עניין זה שלא ידברו דברים לא יפים, דהיינו, שנאמר לו לעיני בני הבית, בננו זה היקר קיבל על עצמו לקדש פיו ועל כן מחיל לחיל ילך ואנו ממנים אותו להזכיר לכל מי שמתבלבל עם פיו, לשמור על פה נקי. וכן לגבי ילד שאינו מסודר וכי לכל שאר עניינים.

העצילה. מה גרם לה לחזור בה ממדתה הרעה? חמיה נתן לה עבדים ושפחות **שישרתה ולא תעשה כלום** אך גם זה רק עד שחזרה ממדתה, כמבואר מלשון המדרש. ומה הרויח בזה? ששרש את מה שגרם לה לא לעשות שהרי, א. התרגלה שמעירים לה שהיא עצלנית ומפתחת תגובת נגד. ב. היות והיא היתה עצלנית אך בכל אופן היתה עושה, ממילא היתה עסוקה ולא חשבה על גריעות הליכותיה. וכשהכניס לה עבדים ושפחות נמצא א. שלא מעירים לה וממילא אינה מפתחת תגובת נגד. ב. כשאינה עושה כלום משתעממת, ואז נמצאת חושבת על עצמה ועל הליכותיה ושבה מדרכה הרעה. (מעין מה שמצינו בבית האבל **ששכר בית האבל שתיקה** (ברכות 61) כי החי יתן אל לבו).

גם זאת נלמד עצה טובה לחינוך ילדינו הגדולים שהינם ברי חשיבה והרגש. אך כל זאת רק אם ההורה עושה זאת בדעת ולא בכעס, ואכמ"ל.

התודה והתברכה לרבנים הגאונים חרב **עובדיה יפעי** שליט"א וחרב **גלעד משה** שליט"א על אשר פיעו מזמנם ובפרט בימי הפסח החרחוקים מאד בזמן למען תשב"ר. יחא רעוא שיאריך חי' ימיהם בטוב ושנותם בנעימים ויוצו לחרביץ תורה ברבים וירבה גגולם בתלמידים כמשה ואהרן וחזקנים, אכ"ר

פניני הלכה

הכנת עיצמו בערב פסח

כתב מהר"י באגדתא דפסחא (ח"ב עמי ב:) וז"ל:

בערב פסח יטהר עצמו לכבוד הרגל יגלח ראשו קודם חצות וירחץ גופו וראוי לו לטבול לקריו אנפ"י שאינו נוהג לטבול בשאר ימות השנה משום **המשך בעמוד השלישי**

תפארת בנים

זריזין מקדימין... תלמידי הת"ת יוצאים לגנות ולפרדסים לברך ברכת האילנות ברב עם

פתרונות לפרשת 'תזריע'

אחודה חידה! אחד לעלה ואחד לחטאת (ויקרא יב ט).
יעוין ברש"י שבהקדמה קודמת חטאת לעלה.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? הרב שלום אלישיך.
הזוכה: נתאי עמר.

אזרח חיה!
שמו כשם החמה,
אך ערם המספר גדל פי חמישה,
מהו?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ילדי הגנים מכינים את עצמם לקראת ליל הסדר
לדעת לקיים המצוה
כהלכתה, ועשו ליל
הסדר כמנהג תימן עם
המארי, סביב שלוחן
ערוך כמנהג תימן

בדרכיהם אתהלך....

קדושה פורצת גבולות

מארי יחיא בן מיזי סאלם עומיסי אשר היה האב"ד ונשיא קהילת מחוז 'ירדאע' בתימן, ודודו אחי אביו, מארי מוסא עומיסי החסיד והקדוש, היו גרים בירושב 'גובני'. אך מכיון שחשקה נפשם לעלות לארץ ישראל על כן מכרו את כל רכושם המיטלטל, ועברו לגור בירדאע. משראו בני העיר גובן שרבותיהם והרבה מבני קהילתם עוזבים את העיר לעלות לארץ ישראל, מכרו מטלטליהם וחיו לשעת כושר לנסוע. בינתיים יצא צו פקודה מהמלך האימאם לכל ערי המחוז, שאם יהודי יעזוב את מקום מגוריו לכיוון אי"י דמו הפקר, וכל מוסלם יכול לפגוע בו, ובבניו וברכוש, בכל מקום שיפגוש אותו. משכך שלח מארי יחיא עומיסי שליח יהודי ל'גובני' להודיע להם על הגזירה הזאת, ולכן שאף אחד לא יעזוב את ביתו, עד שישקיף השי"ת על עמו בית ישראל וירחם עליהם.

כל אלה שמכרו מה שיש להם, התחילו לאכול מה שהכינו לדרך. גם משפחת עומיסי, מכרו ספרי קדש שלהם, ולא נשאר להם כל רכוש חוץ מהבתים. הם היו משפחה מאד עניפה, וחיו יחד כגוש אחד, שהיו צריכים בנתיים לפרנס ולהאכיל עשרות נפשות. מכיון שכך, החליטו לעלות כל הגברים וחלק מהילדים הגדולים לירדאע, ומי שהיה מנשות האחים להכין להם כל צרכם. כשהגיעו לכפר 'קורן אל-אסדי', התחילו לעבוד במקצועם ואח"כ נכנסו לעיר רדאע ונשאר כמעט שנתיים, לאחר שהעבירו את כל משפחתם ובניהם ובנותיהם.

גובן נשארה כיתומה לאחר שעזבה משפחת עומיסי, עד אשר נחלה מארי יחיא עומיסי בירדאע, שאז חזרו כולם ל'גובני'.

בגובן, נזקקה אשה ערביה מלאכה ממלאכת מארי מוסא עומיסי אשר היה איש חסיד וקדוש, שמעולם לא הביט בפני אשה ולא בפני כל אדם. ואף כשהיה הולך מביתו לבית הכנסת ובחזרתו, מביט כלפי מטה לדרך. נענה לה הרב, עשה והכין את אשר בקשה. האשה הערביה שהתפעלה מעבודתו ויושרו, נתנה לו נשיקה כאות תודה והערכה, דבר שהיה מקובל בתימן, מבלי לחשוש אפילו במחשבה כלשהי לאיזה מטרה אחרת. הרב הזדעזע מאוד ופנה לאחיו מארי סאלם, שיתן לו את הסכין לגרד במקום שנישקה אותו הערביה.

התפלא עליו אחיו ואמר לו, אתה משוגע תרחוץ במים ומספיק! אך מארי מוסא נשאר בשלו לקח את הסכין וגירד וקילף את העור במקום הנשיקה.

(פעולות צדיק עמי רנד)

תשובה מאת מוהר"ר חיים יצחק הלוי זצוק"ל רב העיר הרצליה הובא בספר 'תשובות וגנוזות' עמ' צ"א בעניין **שמירת המנהגים** קיצרנו מלשון התשובה, והעלנו רק את הנוגע לעניינו.

בי"ה, אור ליום ג' י"ב טבת תככ"ש:
לכבוד ידידנו הנכבד הרה"ג הרב יחיא בכ"ר יחיא עומיסי שליט"א:

אחרי שים שלום, הגיעני כתב יד קדשו יבי"ע אומר נכונים למבין, חן חן על דבריו וההוכחות שהביא סמוכין למנהגי אבותינו הקדושים. אבל מה נאמר על מוציאי דיבה כלפי מנהגים מקודשים, מְצַעֵר על שלא נפקחו עיניהם פה בארץ להוכיח שכל מנהג יסודתו בהררי קדש, ומאן ספין ומאן רקיע לפצות פה ח"ו לפגוע בקדושת המנהגים. זכורני את כל צבור עדתנו, לרבות גם הצעירים, שהיו מתיחסים אל זקני הדור במורא בכבוד ובהערצה, וכל דברי הזקנים קדש קדשים. היום למרבה הצער המצב השתנה, ולכן כל זלזול במנהגי אבות גרם לזלזול גם בתלמידי חכמים, ומסתכלים עליהם כעל שוגגים מוטעים.

לכן שומה וחובה על כל אחד להשתדל ולהסביר על קדושת מנהגי אבות, ומאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דאבות. ולתפוס אומנות אברהם אבינו, כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'. צו השענה היום, לקרב את לב הצעירים ולחזקם באמונת ה', והיה שכרנו: ידיד....

והנני מסיים ברוב שלום טובה וברכה:
בכל הכבוד
חיים יצחק הלוי

לוז"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

אחיהו לשון

פמליא - מה שכיום
אומרים פמליא.

לוז"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי תֵבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחְזָה וְנִתְּתִי נֶגַע צִרְעָת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֹזַתְכֶם: (ויקרא יד. לג-לד)

תניא בסנהדרין. בית מנוגע לא היה ולא עתיד להיות. אמר רבי נתן, אני חילצתי אבניה, ר"ל היא בית המקדש, שהכניסו לתוכה ע"ז, שמתמאה כנגעים, והכניס בגרס חייבא חזירא, בעזרתא דקודשא [פירוש: והכניס בגרס החייב חזיר לעזרה הקדושה]. במצורע, כתיב יבדד יושבי וכתוב הכא 'איכה ישבה בדדי'. עיר הנידחת לא היתה ולא עתידה להיות. אמר רבי נתן, אני עמדתי על תילה, ר"ל ירושלים שהיו יושביה בני בלעל, כדתני עד שיהיו מדיחיה מקרבה. ויש פירוש זו גבעת בנימין, במעשה פלגש בגבעה. בן סורר ומורה לא היתה ולא עתיד להיות. אמר ר' נתן, אני עמדתי על קברו, ר"ל אבשלום בן דוד.

נשר הגדול לא היה, ולא עתיד להיות, אמר ר' נתן אני ראיתי גזוליו, ר"ל נשר, דן נבוכדנצר, וגזוליו נבזארדן ובלשצר. ויש פירוש זה הענו, דכתיב כנשר יעיר קנו, על גזוליו ירחף, אלו ישראל.

דרז"ל כל מי שאינו צנוע בתשמישו, גורם שיוצא ממנו בן סורר ומורה. וכי דוד לא צנוע היה, דנפק מניה אבשלום?! ח"ו, אלא אמיה גרמה ליה, דהיא מעכה בת מלך גשור, דתשמיש צריך צניעות איש ואשה.

במורה הנבוכים אמר הרמב"ם ז"ל, הרשעים הנוהמים אחר מאכל ומשתה ומשגל, נאמר עליהן כי לא לה' המה, והצדיק שחמרו זך, נאמר עליו אשת חיל מי ימצא. ודע שאין לאבר הזרע שם ידוע, כי הוא דבר נסתר, אלא יכנוהו חכמים ז"ל כלי שתן, או צינור או כלי של מימי רגלים. וכן קריעת האשה, יקראו לה קבתה. ויש קורין הגיד לוט, והבצים שתי בנותיו, עכ"ל.

אמר הזוה"ק תא חזי, כל סעודת מצוה קב"ה משתכח בה ומזמין עמיה סמא"ל, אי אשכח מריה דסעודתא, מהני עניי ואושפיזי, ואי לא הוא מקטריג עליה, אושפיזי השכנים. תניא במסכת נדה, רוכבי גמלים כולם רשעים, החמרים מהם צדיקים ומהן רשעים.

איוב לא היה ולא נברא, אלא משל בעלמא, אמר ר' נתן, אני ראיתי בני בניו. מאי משל, ר"ל דימתלון מניה בני עלמא [פירוש: שימשלו משל ממנו בני העולם], ויאמרו ומה איוב שהוא צדיק נתייסר ק"ו לשאר בני עלמא.

(יחמדת ימיים' למורה"ש שבזי צוק"ל)

מהליכות אבותינו

אופן עשיית המצות

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א ביעיני יצחקי (א"י"ח)

ח"ג סי' פ"ז אות כ"ב ד"ה אופן) וז"ל:

אופן עשיית המצות בתימן עד הדור האחרון, היה כמימות עולם וכשנים קדמוניות, **כפי המתבאר מן המשנה והתלמוד ומהפוסקים הראשונים**, שהמצות רכות וטובות למאכל (רק קשה מעט ללְעֶסֶן), ותואר מראיתן אינו שונה משאר לחם של כל ימות השנה (אף שכבר נהגו לעשות עביון דק כל מה שאפשר).

ובפסח עצמו עושין אותן לכל סעודה בשעתה (עיין למורה"י בעץ חיים דף ב' ע"א ד"ה נהג, שהטעם לחיבוב והידור מצוה).

והנשים הן הנוסקות בכל עניינים אלו שזוהי מלאכתן גם כל השנה, ובפסח דוקא המומחיות והזריזות שבהן. וזהירות היו מאד בעשייתן בחרדת קודש.

בכל בית היה תנור, פתחו למעלה והאפייה בדפנותיו של תנור. ושלש או ארבע נשים עוסקות בעיסה אחת, ולכל הפחות שתיים, אחת ללוש ואחת לאפות, והלישה היא כראוי ובידיים ובתוספת מים שתהא רכה כפי הצורך, וגם המלח מעט ושאר פרטים שהזכרנו. ועיין פסחים דף מ"ח ע"ב רבן גמליאל אומר, שלוש נשים עוסקות בבצק וכו'....

בדרך כלל נוהגין לאפות לפסח דוקא ע"י "מְכַבְּזָה", והיא כלי עגול קלוע מנצרים וממולא במוכין עטוף בד, שאחרי שמגולגלין ועורכין את חתיכת הבצק ע"ג קמח של קטניות דוקא ונדבק הקמח בה מכל הצדדין, מרדדין וממתחין את הבצק ע"ג ה"מכבזה" עד שהוא דק ביותר ואז מדבקין בדופן התנור. אבל יש שאין עורכין בקמח קטניות ולא בכלי כלל, אלא מדבקין בידיים (ימין ושמאל לסירוגין) את חתיכת הבצק על גבי דופן התנור עצמו, ומושחין פני העיסה בתנור ב"חֶלְבָה" (שטורחנים הגרגרים ומערבים במים) כדי להחליקה ולמתחה ככל האפשר, והוא הנקרא "צִלְוֶף" או "צִלְוֶג".

עדיפות ה"מכבזה" בזה שיוצאת המצה ע"ז ריקין דקין מאד [כמו עובי שתי מצות מכונה שבזמנינו, ויש אפילו פחות]. וכן נאפית כולה כאחת. משא"כ בידיים, אעפ"י שעושין אותן דקות יותר משל שאר ימות השנה, מ"מ אי אפשר למתחן הרבה מפני רוב חמימות התנור ובפרט בצדדיהן.

אמנם כשעושים ב"מכבזה" יש חשש לבצק הנדבק בה, ומטעם זה פסק מהרי"ץ באיגרתו שצריך לכבס הבד אחרי כל אפייה, וביום טוב שאסור לכבסה צריך להחליפה. ואל ירע בעיני האדם ריבוי ההוצאות, כי אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה, עתיד הקב"ה לשלם לו בכפלי כפליים לעולם הבא עכ"ל....

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

כבוד הרגל צריך שיטבול. ואם הוא זקן או חולה שקשה עליו הצננה לפחות יטיל עליו ט' קבין מים חמין. ומוזה אינו יכול להפטר כאשר כתב סדה"י וחמ"י ז"ל:

ואח"כ ילבש מלבושיו הנקיים והמכובדים כדי לקבל שמחת הרגל. וכבר נהגו כל ישראל לעשות להם בגדים חשובים לייט יותר על בגדי שבת כדמוכח מהירושלמי שהביאו הגמ"י הי"ט. ואחר שיקבל עליו שמחת החג כראוי ילך לבהכ"נ שש ושמח וידע ויכיר ויתבונן בחסדיו ית' והגמול שגמל עליו להיותו בני חורין תחת רשותו ומשרתיו קדושים וטהורים ולא משועבדים תחת יד פרעה מלך מצרים וזה שאנו אומרים בכל המועדות זכר ליציאת מצרים. להכיר הטוב והגמול הגדול אשר גמל עליו אלהינו ב"ה להיותנו לעם נחלה כיום הזה. ולקיים מצותיו ותורותיו. ובהשים האדם מגמת פניו הענין הזה לא יחטא ותהיה יראתו על פניו:

ובלכתו לבהכ"נ ילך בנחת ובהבטחה להראות חדותו ושמחת לבו לכל ויכנס לבהכ"נ בהכנעה, ויתחיל במזמורים המספרים ביציאת מצרים: ונהגו לומר מזמור יאמרו גאולי ה' שהוא כולל גאולות הרבה ומדבר בדי הצריכים להודות וביציאת מצרים כולו איתנהו ביה:

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום ב"ר יחיא סעיד
כְּבֵרָה

נולד בכפר צאף שבמחוז
גְּרָאן, בשנת תרס"ה.
תלמיד הרב דוד כְּבֵרָה.
הוסמך לשוחט ובדוק על ידי
הרב הראשי מארי יחיא
יצחק הלוי והרב יחיא נחום.
עלה לארץ ישראל בשנת
תש"ט, התיישב בבית דגן
ונתמנה בו לרב ושוחט.

נפטר ברחובות
בכ"ו אדר תשל"ז

התודה...

הברכה...

לידידינו היקרים והנעלים
בעלי מאפית מצות
טעמו וראן הי"ו
אשר אירחו אותנו במאור
פנים ולימדו דעת את
התשב"ד כיצד מצות אנפים
במסורת אבותינו הקדושים
יהא רעוא שזכות זו תעמוד
להם ולזרע זרעם, ויראן ברכה
בעמלם, ויהי ה' עמם. יאריך
ה' ימיהם בטוב ושנותם
בנעימים, בתורה ובמצוות
ובמעשים טובים, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

תפארת בנים

בס"ד נסעו תלמידי הת"ת לראות מקרוב הלכה
למעשה כיצד אופים מצות כמנהג אבותינו הקדושים
ואף נסעו לשמוע דברות קודש ולהתברך מפי הרה"ג
גלעד משה שליט"א רב הישוב זבדיאל והאיזור, אשר
נשא ונתן עם התלמידים בהלכות וענייני הפסח
והתפעל מידיעתם הברוכה

"לא ניתנו שבתות וימים
טובים אלא לעסוק בהן

בדברי תורה"

מיזם יהודי

לתלמידי "עטרת חיים"

לומדים סעה אחת אחר

תפילת שחרית בבית הכנסת

פעולת צדיקי אבות עם בנים

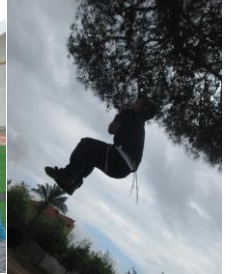
בכל יום מימי חול המועד

ומקבלים.... (לא מגלים)

תפילת שחרית בשעה 7:00

תחילת הלימוד בשעה 8:45

פירוחתן בעולם הזה..

נהנים בפארק ניצונים
בין שמים לארץ

חמישה מתמידים מכיתה ה' ה"ה אברהם כהן, יונב דחבש, אלקנה חצרוני, אביתר לוי
ויהודה נחמן ינאי נ"י אשר שינונו בין השיעורים וביתם את כל משניות מסכת מגילה
בעל פה בשפה ברורה וסיימוה לפני פורים לקיים בעצמם 'דבר בעתו מה טוב' וזאת
מלבד הלימוד והשינון היומיומי בחומר הנלמד בכיתה, זכו והלכו להבחן ולהתברך
בבית הרה"ג עובדיה יפעי שליט"א אשר התפעל מידיעתם ובקיאותם וזאת מלבד שי
צנוע ותעודת הצטיינות והערכה על עמלם.

יהא רעוא שיעלו מעלה מעלה ומשאם ומתנם יהא בתורה בלבד לעז, אכ"ר

זכו בהגרה בספר

אדרבה

במבצע

במעלת חברינו

התלמידים הנעלים

אחיה אברהם נ"י

ידידיא נהרי נ"י

יה"ר שיגדל ויהיה לאילנא רברבא, אכ"ר

ניתן להקדיש את העלוך להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת
שם אחד- לשבוע 50 ש"ל. לארבע שבועות 150 ש"ל.
לשנה- הוראת קבע של 50 ש"ל למשך שנה.
לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022